

Føðingar

25 oktober fingi Lydia og John Bjarni Frederiksberg úr Søldarfirði ein son, sum hevur fingið navnið Rasmus Frederiksberg. Hann var 53 cm langur og vigaði 4220 gr.

28. desember fingi Ása Dam og Rúni Weihe, Fuglafirði, ein son. Hann var 3710 g og 52 cm perfektur!

31.12.12 fingi Laila og René Havmand eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3940 gr.

Símun Pætur 60 ár

Sunnudagin 13. januar verður Símun Pætur á Torkilsheggi á Nesi í Eysturoy seksti. Hann hevur í mong ár verið trúboðari og eitt nú ein av ábyrgdarpersónunum fyri virkseminum í Zarapta í Vatnsoyrum.

Tað var á Torkilsheggi, at vøggan stóð, har hevur Símun Pætur fyri tað mesta búð, tá ið hann hevur verið heima í Føroyum, og har býr hann framvegis.

Mamman, Olivia, var ættað úr Rituvík, og pápin, Kissa Thorkildshøj, var av Torkilsheggi, har hann festi garðin eftir pápa sín Simon Thorkildshøj. Festið á Heyggi hoyrði til prestagarðin á Nesi og varð nevnt náðisgarður, tí ein møgulig einkja eftir prest átti hetta til sítt lívsins uppihald. Umframt at sita við jørðini, so ansaði Kissa, eins og pápi hansara, vitan á Garðsenda.

Olivia og Kissa vóru væl-signað við sjei børnum – fyrst fimm gentur og síðani tveir dreingir: Bettemi, Tóra, Guðrun, Karin, Eydna, Símun Pætur og Leivur. Bettemi, Karin og Eydna bógva í Runavík, Tóra og Guðrun bógva á Toftum, og Símun Pætur og Leivur, sum nú situr við festinum, eru á Nesi.

Í 1977 giftist Símun Pætur Onnu fødd Rasmussen og ættað úr Runavík. Tey bógva í barnaheimi hansara, og tey eiga triggjar dreingir: Rói, Kári og Levi. Rói og Arnvør bógva í Keypmannahavn. Kári og Hervør bógva á Glyvrum, og Levi og Bodil bógva í Aarhus. Símun Pætur eigur tíggu abbaðørn.

Blaðungur søkti Símun Pætur sjógvin. Hann var til skips, og í sjeiti árunum var hann eitt skifti kioskmaður umboð á Trónda.

Fleiri føroyingar høvdu verið á Moorlands bíbliuskúlanum í Onglandi, og seinast í seksti árunum fór Símun Pætur niður hagar. Við barlastini hagani saman við kollføðingini úr heimasamkomuni á Toftum, har pápin var sunnudagsskúlalærari

í meiri enn ein mansaldur, var tað longu fyri meiri enn fjóruti árum síðani, at Símun Pætur fekk ábyrgd lagda á seg fyri leguarbeiðnum í Zarepta. Tey fyrstu árin var tað partar av tíðini og síðani fulla tíð og við høvuðsábyrgd saman við eitt nú Páll Poulsen og Poul Færø og seinni John í Skemmuni og øðrum.

Tey munnu vera ógvuliga mong kringlandið, ið minnst aftur á legur í Vatnsoyrum, har Símun Pætur var ein av teimum, sum høvdu ábyrgd. Hann hevur serligt hegni at fáast við børn og ungfólk. Blíðligur, fryntligur og samstundis bæði skemtingarsamur og ógvuliga álvarssamur.

Húsini og umstøðurnar á leguøkinum í Vatnsoyrum eru síðani byrjanina í 1967

støðugt vaksin og ment. Við sínum frágæra góða hegni at fáast við fólk hevur Símun Pætur átt týðandi lut í at fáa tingini at rigga, um tað so hevur verið í sambandi við bygging ella viðlíkahald.

Umframt at vitja kringlandið so hevur arbeidsøkið nógvu tey seinni árin fyri tað mesta verið uttanfyri landoddarnar. Anna og Símun Pætur hava í longum skiftum verið í Kristnastovu í Keypmannahavn. Onkuntíð hava tey loyst av á Malta í Hirtshals, og so hava tey verið við trúboðaraskipum hjá altjóða trúboðanarfelagsskapinum OM. Seinastu tvey tórini vóru við Logos Hope, sum er fyrrverandi Norrøna.

Nú bógva Anna og Símun Pætur aftur á Nesi, og síðstu mánaðirnar hevur Símun Pætur aftur verið uppi í virkseminum í Zarepta, umframt at hann er virkin í samkomuarbeiðnum bæði á Toftum og í Berøa í Saltangará.

Góði Símun Pætur! Hjartaliga til lukku á 60 ára føðingardegnum og takk fyri gott vinalag.

Jóannes Hansen

Til kristin eins væl og monopolkristin

Far verøld, far væl ella?

Spjadd runt um heimin eru tað fleiri, sum í teirra hjørtum sær eiga ein Gud, ið ikki er okkar; men teimum er meiri enn hann, sum á sinni fall okkum í lut.

Trúgvandi røslur frá Mekka til Føroya, kveiktur við orkum, sum sterkar og baldar, berjast í blindum um sálina hvørja, sum fjakkar á fold millum trúgvir ótaldar.

Á skræðuni trúgvinn so ymiskt er litað, gudum vit tæna við hørpunnar slátt, um gudur vár sannur for øll er, vit vita ei, fyrr enn vit trína um hansara gátt.

Nøkur, tey fjala sítt andlit og yndir, onnur tey klæða seg við ein kalott, og so eru tey, sum bert síggja sær “syndir”, har kvinna fær orð innan kirkjunnar gátt.

Tað vera má verðin, sum okkum øll dregur, og neyván Várharra, sum vil oss so væl, hann tjóðleysur, ósæddur, millum oss veður, at tryggja at skaparverk er, sum tað skal.

Ja, inni har trúgvirnar mongu tær bógva, har sumt kennist sannlíkt, og annað er fjas, har halgimenn hoyrast, og íspeglar lúgva, har hoyggjar vár trúgv tó hitt himmalska gras.

Allah og Kristus og Jahve og Buddha, allir teir biðja um trúgv móti sær, høvdu tí tollyndi vit sett á odda, áttu í felag vit gudgívnar garð.

Og tó finst ein heimur, har menniskju hata í navni hins himmalska Gud, í meðan tey næsta sín dagliga glata og kanna sær himinin allan í lut.

Men ringast tó vera tað má av tí ljóta, tá sakleys vit lemja við bíbil í hond, tá trúnnu vit traðka og boðtalvur bróta, og sjálv vilja døma og leggja í bond.

Tí latið oss ikki við Halgubók harta, tá til ber at bera út boðskapin sannan, har orðið er ljósið og ikki hitt svart, og Guds børn í verki, tey elska hvønn annan.

Ja, vit sum í heiminum dvølt hava bil, meðan øldir um tíðarhjóla spela, vit eiga sum kristin at brúka várt skil, so himin vit eiga í felag.

Lat skynsemi vegleiða tanka og trúgv, har himin í huga vit hóma, tá byggja um bládýpir vit okkum brúgv, har saman vit ganga við sóma.

Tøkk

Vit takka hjartaliga øllum tykkum, sum á ymsan hátt sýndu samkendslu, tá ið okkara kæra móðir, vermóðir, omma og langomma

Jóhanna Ortind
Sørvágur

andaðist og fór til gravar.

Tøkk til Bergtór Bjarkhamar og Ingu P. Dam, prestar, fyri troystarik orð á Mørkini og í kirkjuni. Tøkk til kirkjutænarar og sangarar. Tøkk til Missiónshúsið, til tykkum, ið bakaðu og hjálptu okkum við ervinum, lótu peningagávu til kirkjuna og fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað. Ein serlig tøkk til tykkum, sum vóru um hana ta seinastu tíðina.

Vegna tey avvarðandi
Súsanna, Jóannes og Dorit